

2

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

*Echt verhaal of ware
geschiedenis?*

4 : **Zie, de maagd zal
: zwanger worden**

7 : **Gebrek aan
: vakmensen (2)**

26 : **Bijbelstudie Het
: koninkrijk en zijn
: innerlijke waarde**

Inhoud

■ Actueel

De maagd zal zwanger worden.....	4
Dino-sporen in Bolivia en Italië.....	22

■ Bijbel praktisch

Gebrek aan vaklui (2).....	7
Stanislaw Petrow.....	14
Uit alle volken, stammen en talen - Jiarong.....	20
Over bidden en zingen.....	31

■ Stof tot nadenken

Ogenblik.....	12
---------------	----

■ Bijbelstudie

Openbaring.....	13
Het Koninkrijk en zijn innerlijke waarde.....	26

■ Aan de Slag:

Handlettertekst.....	19
----------------------	----

■ Goede boodschap

De 13-jarige zoon.....	32
------------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock © Pixabay
© Pexels © Google Maps
© Copilot

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Alle aanvragen om het blad te ontvangen, graag per mail richten aan de uitgever.

Bladzijde 1 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 4-18 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 11 © www.pexels.com
Bladzijde 15 © www.wikipedia.nl

Bladzijde 20 © www.googlemaps.com
Bladzijde 21 boven © www.pixabay.com
Bladzijde 21 linksonder © www.freepik.com
Bladzijde 22-24 © www.NOS.nl

Bladzijde 24-25 (achtergrond) © www.pexels.com
Bladzijde 26 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 32 © www.stock.adobe.com

Geef (met hun toestemming) graag ook anderen op voor het ontvangen van dit blad.

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Er wordt geen factuur verzonden. Graag jaarlijks vóór 10 januari een gift overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je het blad wilt blijven ontvangen, of mail naar info@uhwdw.nl als je het blad graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de kostprijs voor 8 nummers per jaar bedraagt ongeveer €21,- (buiten Nederland is het wezenlijk hoger).

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste lezers van Volg mij!

Voor jullie ligt alweer de tweede Volg Mij! van dit nieuwe jaar.

Dit keer een tweede deel van een artikel over 'vaklui', waarbij er onder andere ingegaan wordt op de beroepssporter. Dit bracht mij op het volgende, want we hebben in de afgelopen tijd de Olympische Spelen gehad in Milaan en behaalden [de beste] sporters een gouden, zilveren of bronzen medaille. Vaak gaan er voor die sporters jaren aan voorbereidingen vooraf, continue trainen om nog beter te worden – zodat je uiteindelijk op het hoogste sportpodium het beste van jezelf kan laten zien.

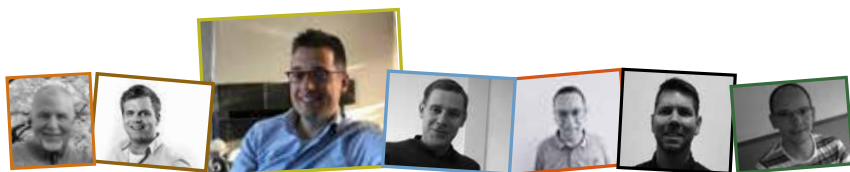
Nu gaat het me niet om de sport of om de spelen – maar wel om de toewijding van de sporter aan zijn/ haar sport. Als we dat vergelijken met ons – ben ik/ zijn wij ook zó toegewijd aan de Heere dat we al onze tijd, energie en capaciteit aan Hem willen besteden?

Verder gaat het in deze Volg Mij! onder andere over:

- een man die een standbeeld verdiend heeft, omdat hij de wereld gered heeft;
- bidden tijdens een wintervakantie;
- dino sporen;
- kan je handletteren aan de hand van een voorbeeldtekst.

We wensen je veel leesplezier toe!

Sander Nijp

De maagd zal zwanger worden – kun je dat geloven?

Velen hebben twijfels over de Bijbel en beweren dat de mensen van vroeger niet kritisch genoeg en lichtgeloviger waren dan wij zijn. Daarom nam men vroeger alles wat men hoorde voor waarheid aan. Tegenwoordig kunnen wij echter – verlicht als we zijn – onderscheid maken tussen wat mogelijk en wat onmogelijk is. Men kan ons dus niets wijsmaken. Maar ... waren de mensen in de Bijbel beschreven werkelijk niet kritisch en lichtgelovig?

Maria's gerechtvaardigde vraag

Zo'n 2000 jaar geleden komt een engel bij een vrouw die Maria heet. Hij zegt tegen haar: 'En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven'. Gelooft Maria dat zomaar? Nee, ze vraagt: 'Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?' (Luk. 1:31, 34). Zij weet, wat wij ook weten: om zwanger te worden zijn een vrouw en een man nodig. Maria weet dat ze nog maagd is. Daarom vraagt ze om uitleg. Helemaal natuurlijk en ook goed te begrijpen!

De engel verklaart haar hoe dat gaat gebeuren: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen' en hij voegt er aan toe: 'Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn'. Dan pas aanvaardt Maria dit wonder van haar zwangerschap, en zegt ze: 'Zie, de dienaars van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord' (Luk. 1:35-38).

Maria begrijpt niet hoe ze zonder man in verwachting kan raken. Ze vraagt om uitleg en laat het verklaren – en dan gelooft ze de woorden van de almachtige God.

Jozefs gerechtvaardigde overweging

Jozef reageert precies zoals Maria, zijn verloofde. Zodra hij weet dat ze zwanger is, weet hij ook dat het Kind niet van hem is. Het is hem bekend hoe een vrouw zwanger wordt, dus het heeft er alle schijn van dat in het leven van Maria een andere man is gekomen ...

'Terwijl hij deze dingen overwoog' – hoeveel zegt deze zin alleen al over Jozef. Hij staat als timmerman met beide benen op de grond en gebruikt zijn nuchtere verstand. En hoe hij de situatie ook wendt of keert – er is geen andere logische verklaring voor de zwangerschap van Maria.

Jozef is vanzelfsprekend verwonderd. Zijn liefde wordt hard op de proef gesteld. Toch wil Jozef Maria niet openlijk te schande maken, maar in alle stilte van haar scheiden. 'Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen

hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest' (Matth.1:20). 'Toen Jozef uit de slaap ontwaakt was, deed hij zoals de engel van de Heere hem bevolen had' (Matth. 1:24).

Ook Jozef neemt Maria's zwangerschap niet kritiekloos aan. Hij weet..., hij overlegt..., hij ziet geen andere mogelijkheid. Maar dan verklaart de engel hem het wonder, dat alle natuurlijke verklaringen wegneemt – en Jozef gelooft. Dat maakt het verhaal van Maria en Jozef zo bijzonder, zo geloofswaardig. Hun geloof is niet naïef, maar volledig begrijpelijk – en vol vertrouwen op de almachtige God.

Frank Warias

Gebrek aan vaklui – ook in het koninkrijk van God (2)

Nadat we ons in het eerste deel van dit artikel hebben beziggehouden met het beroep van soldaat, gaat het er nu minder krijgshaftig aan toe. Maar de beroepssporter, de landbouwer en de arbeider spreken ons daarom niet minder aan.

Gebrek aan vaklui

De beroepssporter

'En ook als iemand aan een wedstrijd deelneemt, krijgt hij geen krans als hij de spelregels niet in acht heeft genomen' (2 Tim. 2:5).

Waar het in het eerste deel om een militaire strijd ging, gaat het hier om een sportieve wedstrijd van een sporter in een arena. Deze spant zich in om de prijs te behalen. In elk geval moet hij zich daarvoor aan de spelregels houden

De sportman houdt zich aan de spelregels

Velen kennen dat uit het voetbal: een verworven doelpunt kan nog zo mooi en schitterend zijn – als het afgekeurd wordt door de scheidsrechter, heeft

het geen waarde. Het voldoet niet aan de regels. Het ogenschijnlijke 'beeld' telt niet. Dit principe geldt ook voor de Christen. Ons leven wordt met een (langeafstands-) wedloop vergeleken (Fil. 3:13, Hebr. 12:1 en verder), waarvan het doel de hemel is. Dat is voor de Christen waar het om gaat in zijn wedloop, samen met het volharden en de concentratie op de wedloop zelf. Maar men moet daarbij wel de 'spelregels' van God volgen, tot we het doel bereikt hebben (Joh. 14:15, 21). Allen als we bereid zijn Hem te gehoorzamen, kan Hij ons zegenen en Zijn erkenning geven. Laten we kritisch kijken naar onze gewoontes, contacten, levensinstelling, enz. Komt ons leven werkelijk overeen met de duidelijke geboden en wetten van God?

De sportman behaalt een beloning

Wat een genade van God: eigenlijk zijn wij onnutte slaven, die geen beloning hebben verdiend (Luk. 17:10). En toch wil God ons een beloning geven voor wat wij (met Gods hulp) in gehoorzaamheid en uit liefde voor Hem gedaan hebben. Paulus spreekt in dit verband van 'de prijs van de roeping van God' (Fil. 3:14) en de 'krans van de rechtvaardigheid' (2 Tim. 4:8). Zowel de sportieve als ook de geestelijke langeafstandsloop eisen oefening, zelfdiscipline en doorzettingsvermogen. Maar er is aan het einde een beloning! Wat een bemoediging voor jou en mij om eenvoudig verder te lopen en niet op te geven! 'Laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus...' (Hebr. 12:1, 2).

De landbouwer

'De landbouwer die zware arbeid verricht, moet als eerste in de vruchten delen (óf: 'de landbouwer moet, om van de vruchten te genieten, eerst arbeiden') (2 Tim. 2:6).

De soldaat en de sportman hebben een beroep waarbij ze vaak met meerdere mensen samenwerken. De landbouwer daarentegen is iemand die zijn beroep vaak alleen uitoefent. Maar ze hebben alle drie gemeenschappelijk dat hun werk vermoeiend is. Bij de landbouwer staat misschien de persoonlijke inspanning meer op de voorgrond; iets wat door anderen vaak niet gezien wordt, maar wel gebeurt. Misschien heb je een

opdracht, die veel inzet vraagt, maar door geen mens gezien wordt. Laat je dan niet ontmoedigen verder te gaan. Het is onze opdracht te zaaien. Wijsdom en vrucht ligt in Gods hand.

De landbouwer wacht op de vrucht.

Geen enkele landbouwer zou op het idee komen, een week na het zaaien met de maaier de akker op te rijden om te oogsten. Van nature ligt tussen

de zaaitijd en de oogst een ruime tijd. Een tijd van wachten op regen en groei - beiden komen alleen van God. Ook geestelijk gezien moeten we geduld hebben. Wanneer we met Gods hulp gezaaid hebben, volgt een tijd van wachten en bidden om de zegen van God. Dat is niet makkelijk, vooral wanneer de wachttijd lang duurt. Misschien wacht je al lang op het moment dat het zaad van het Evangelie in de harten van je kind(eren), ouders, buren of collega's opkomt. Misschien wacht je al lang op de bekering van iemand die je nauw aan het hart ligt. Jaren zijn voorbijgegaan en ondertussen is er schijnbaar niets gebeurd.

'Wees daarom geduldig, broeders, tot

de komst van de Heere. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen zal hebben ontvangen. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij' (Jak. 5:7, 8).

De landbouwer mag van de vrucht genieten

Gods principe luidt: '...want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten' (Gal. 6:7). God laat op Zijn tijd de oogst opkomen. Misschien kun je hier op aarde iets van de vrucht genieten, later echter zal de Heere Jezus in de hemel het rechtvaardige loon uitdelen. Dat zou genoeg aansporing moeten zijn om met moed en kracht verder te werken. 'En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven' (Gal. 6:9). 'En dit zeg ik: Wie karig zaait, zal ook karig oogsten; en wie zegenrijk zaait, zal ook zegenrijk oogsten' (2 Kor. 9:6).

De vakman/arbeider

'Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt (2 Tim 2:15).

De arbeider verstaat zijn vak

Hier gaat het niet om de eenvoudige arbeider, maar veeleer om de vakman, een kenner van het materiaal, om iemand die weet waarmee hij bezig is. Hoe ziet het er bij jou en bij mij uit? Zijn we met Gods gedachten en Zijn Woord vertrouwd? Kennen we zijn geboden en grondbeginselen? En hoe ziet het er dan uit in onze praktische uitvoering?

De arbeider bewijst zich

De arbeider bewijst zich door toegewijd en standvastig bezig te zijn

met de steeds terugkerende taken en nieuwe opgaven. In het persoonlijke leven bewijst het geloof zich in de eerste plaats door wat je doet, minder door wat je zegt. Laat je bemoedigen om je in de praktijk van het dagelijks leven als discipel van de Heere te bewijzen.

De arbeider is vlijtig

Het is duidelijk dat betrouwbaarheid je niet vanzelf in de schoot valt. De volksmond zegt: 'stilstand is achteruitgang' en 'oefening baart kunst'. Om als Christen zowel in het geestelijk leven als in de praktijk betrouwbaar te blijven, heb je energie en kracht nodig. Ook moet je zorgvuldig en gediscipli-

neerd naar groei streven. Laat je door tegenslagen niet ontmoedigen, maar sta met Gods hulp weer op en ga verder. Iemand heeft ooit gezegd: doe je best en God doet de rest.

De betrouwbare arbeider hoeft zich niet te schamen

Een gevoel van schaamte hebben we wanneer we iets verkeerd hebben gezegd of gedaan. Dat moet bij een betrouwbare arbeider van God niet voorkomen. Laten we waakzaam zijn in wat we doen, zeggen en denken. Ook in de omgang met anderen. Dan hoeven we ons niet schamen.

De betrouwbare arbeider verspreidt het Woord op een goede manier

Op dit punt wordt duidelijk, dat het gaat om een arbeider die een zekere ervaring heeft. Daardoor kan hij zijn kennis aan anderen doorgeven. Het gaat er voor de Christen om dat hij het Woord van God verder verspreidt. Maar dat moet op een goede manier gebeuren. Menselijke gedachten, me-

ningen of wereldbeschouwingen hebben hier geen plaats. Ook is eenzijdigheid of het teveel beklemtonen van bepaalde onderwerpen niet goed, omdat dit ten koste gaat van andere belangrijke punten. Het gaat er om dat we alleen Gods Woord op ons leven toepassen en het onbeperkt accepteren en respecteren.

Matthias Krommweh

'Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar, altijd overvloedig in het werk van de Heere, in de wetenschap dat uw inspanning niet tevergeefs is in de Heere.'
1 Korinthe 15:58

Anders - maar goed

Mary heeft met haar vriendinnen een wintervakantie in de bergen gepland. Ze willen de omgeving verkennen, gezellig aan de houtkachel zitten en bijpraten. Mary is van plan met volle teugen te genieten van de tijd met haar vriendinnen.

Maar op de eerste avond in de blokhuut wil er maar geen vrolijke stemming komen. Frida is vroeg naar bed gegaan. Overdag heeft ze al weinig gezegd, helemaal tegen haar aard in. Wat moeten we doen, vragen de vriendinnen zich af. 'Geen idee', meent Mary, 'ze moet zelf voor ons open willen staan, we kunnen haar niet dwingen'. – 'Maar we moeten het haar zo gemakkelijk mogelijk maken'. – 'Maar wat is dan het juiste moment. Hoe pakken we het aan?' – vele vragen. Ze besluiten samen te bidden, iets wat ze tot nu toe alleen persoonlijk hebben gedaan. Ze merken dat ze innerlijk rustig worden en dat door het gemeenschappelijke gebed ook hun vriendschap zich verdiept.

De volgende dag vinden de vriendinnen de juiste houding, zodat Frida zich voor hen openstelt en met hen over haar zorgen en twijfels spreekt. Aan het einde van hun vakantie rijden ze allemaal gelukkig naar huis. Ze zijn er zich van bewust geworden, dat God in Zijn wijsheid overal boven staat en dat Hij de controle nooit verliest.

Wanneer in onze ogen sommige dingen verkeerd schijnen te lopen, is het slechts ons begrensde menselijke verstand, dat de situatie beoordeelt, zonder dat we de almacht van God zien.

Het kan zijn dat ook in jouw leven iets verkeerd loopt, iets wat je niet kan beïnvloeden en wat je verdrietig maakt. Maar God staat daar boven. Hij weet hoe je denkt en wat je voelt. Hij heeft je lief. Vertrouw op Hem! Wanneer jij je leven op een dag vanuit Gods perspectief zal zien, zal je vaststellen dat Zijn plan met jou altijd perfect was! Waarschijnlijk verloopt je leven in veel opzichten anders dan je zelf had gewild, maar achteraf zal je zien dat het goed was.

Leef zo, dat je elke situatie helemaal uit de hand van God kan aan-nemen

Openbaring

Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende Morgenster.

Openbaring 22:16 (Telos-vertaling)

Openbaring, geschreven door de apostel Johannes, is een profetische opsomming van de wegen van God met de mens. Een geschiedenis die in Genesis begon in pure frisheid en eenvoud, eindigt nu in grote verwickelingen en complicaties, die veroorzaakt zijn door de zich opeenstapelende schuld en moedwillige wanorde van de mens.

Maar onze grote God ontrafelt in kalme, majestueuze beraadslaging het verwarde geheel, en oordeelt op volmaakte tijd en in volmaakte orde volgens Zijn goddelijke wijsheid.

De indeling van het boek in drie belangrijke delen (zie 1:19) biedt veel inzicht bij de bestudering:

1. 'Wat u hebt gezien' (hfst. 1);
2. 'wat is' (hfst. 2-3);
3. 'wat hierna zal geschieden' (hfst. 4-22).

Het eerste betreft het verleden; het tweede betreft het heden, en gaat over de bedeling van de Gemeente; en het derde betreft

de toekomst. In de hoofdstukken 2 en 3 wordt de Heere Jezus gezien in sublieme oordeelkundige onderscheiding van de toestand van de zeven gemeenten, die profetisch zijn voor de gehele geschiedenis van de Gemeente, vanaf haar ontstaan tot aan de komst van de Heere. Want het oordeel moet beginnen bij het huis van God.

De overwinning van de Heere Jezus over alle dingen, Zijn duizendjarig koninkrijk, het oordeel voor Zijn grote, witte troon, de eeuwige heerlijkheid van God in de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde – dit zijn enkele van de grote onderwerpen van het boek. Wat een heerlijk hoogtepunt van de schitterende raadsbesluiten van God!

Hoe passend is het dan ook dat dit laatste woord van God ieder gelukkig verklaart die de heilige waarheden van dit boek leest, hoort en bewaart.

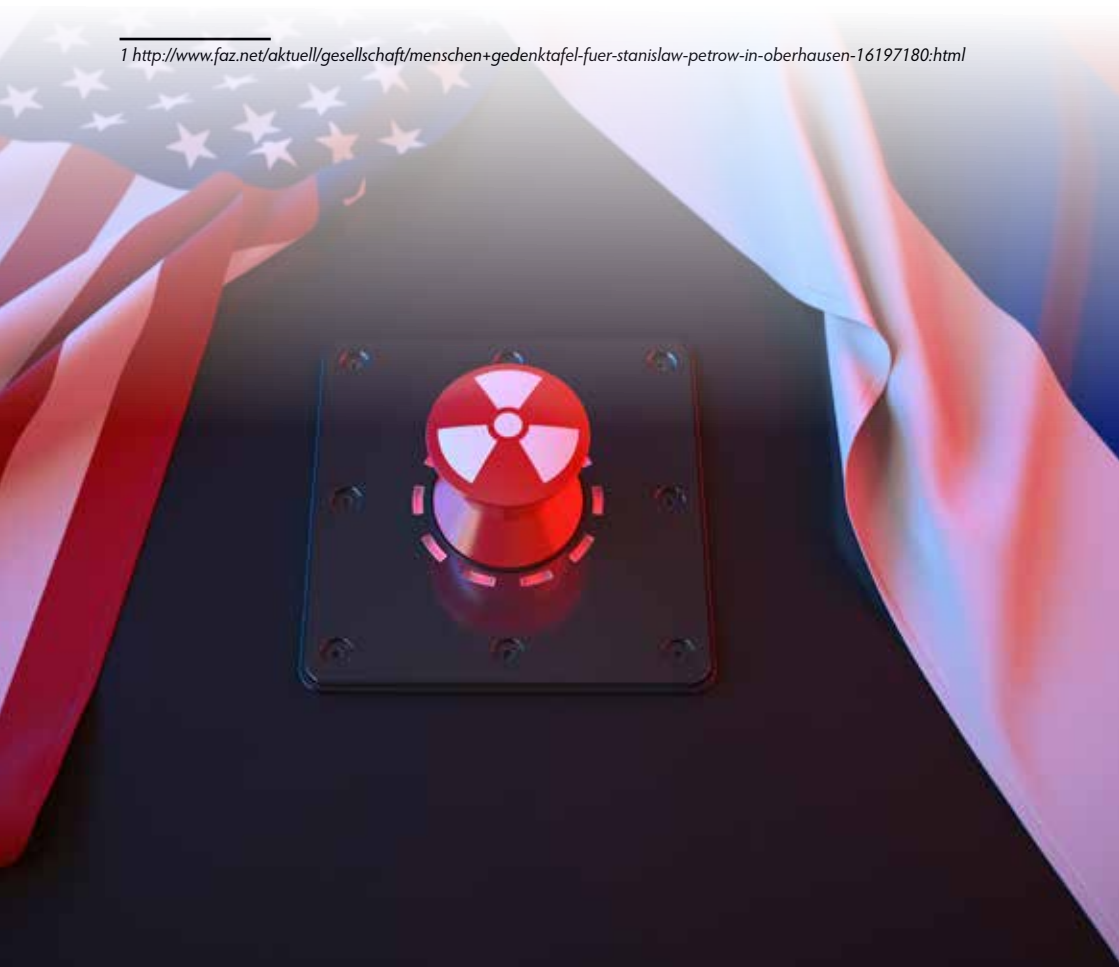
L.M. Grant

Stanislaw Petrow

Een standbeeld voor de man, die de wereld redde

Laatst viel mijn blik op de krantenkop van de internetsite van de Frankfurter Allgemeine 'Een standbeeld voor de man, die de wereld redde.' Mijn eerste gedachte was: O, ... de FA schrijft een artikel over Jezus Christus! Verre van dat. Het artikel ging over de Russische officier Stanislaw Petrow¹. Ken je hem niet? Dat geldt voor de meeste mensen. Toch heeft de mensheid veel aan hem te danken – op een nacht in september 1983 tijdens het hoogtepunt van de koude oorlog...

¹ <http://www.faz.net/aktuell/gesellschaft/menschen+gedenktafel-fuer-stanislaw-petrow-in-oberhausen-16197180.html>

De geschiedkundige achtergrond

Na de tweede wereldoorlog (1935-1945) ontwikkelde zich een over tientallen jaren heen een oost-west conflict, waarbij het om de machtspositie in de wereld ging. De westelijke machten werden door de USA aangevoerd, de oostelijke machten door de voormalige Sovjetunie. Omdat het nooit tot een directe militaire confrontatie kwam tussen de beide supermachten, spreekt men van een koude oorlog. Gedurende deze spannende decennia stond de wereld meerdere malen voor een derde wereldoorlog. Dat het in het jaar 1983 niet zover kwam, is – menselijk gezien – de verdienste van Stanislaw Jewgrafowitsch Petrow.

De Russische officier Stanislaw Petrow

Onderluitenant Petrow heeft in de nacht van 26 september 1983 dienst in het centrum voor waarschuwing van raketaanvallen nabij Moskou. Plots gaat na middernacht het alarm af: het Russische waarschuwingssysteem meldt dat een Amerikaanse atoomraket vanuit Montana (een staat in de USA) is afgeschoten en 28 minuten later in Rusland zal inslaan. Vallen de Verenigde Staten van Amerika de Sovjetunie aan met atoomwapens? In dat geval is een directe tegenaanval met atoomwapens vereist. In het controlecentrum richten alle blikken van de medewerkers zich op de

verantwoordelijke officier Stanislaw Petrow. Wat zal hij doen? Petrow moest een verregaande beslissing nemen. Wellicht de moeilijkste beslissing van de twintigste eeuw, zoals velen later menen. Nooit is de wereld dichter bij een atoomoorlog geweest als in deze nacht. De last van deze dreiging ligt zwaar op de schouders van Petrow. En hij moet snel reageren. Petrow raakt niet in paniek, maar ana-

lyseert de situatie nuchter. Hij kan zich niet voorstellen dat de Amerikanen met één enkele atoomraket zullen aanvallen. Daarom besluit hij de waarschuwing van het computersysteem te melden als een vals alarm. Als ervaren ingenieur kent hij de gevaren van de techniek; hij wantrouwt de superrekenmachine en handelt vanuit zijn intuïtie. Ook als het waarschuwingssysteem korte tijd later de afvuring van meerdere Amerikaanse projectielen meldt, blijft Petrow toch

bij zijn inschatting – en hij heeft gelijk. Later blijkt dat een zeldzaam samenspel van factoren het valse alarm hebben veroorzaakt.

De redder van de wereld
Stanislaw Petrow had met zijn weloverwogen houding de wereld gered van een atoomoorlog. De Bijbel beschrijft ons een andere

Persoon, Die op een totaal andere manier de wereld redde: Jezus Christus. De Griekse naam 'Jezus' komt van het Hebreeuwse 'Yeshua' en betekent 'de Heere is redding'. Zijn naam zegt waarvoor Hij gekomen is. God had deze bijzondere naam aan Zijn Zoon gegeven. Daarom liet Hij al voor de geboorte van Jezus door een engel aan Jozef weten: '... u zult Hem de naam de Heere Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden' (Matth. 1:21).

Later zei de Heere Jezus over Zichzelf: 'want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden' (Joh. 3:17). Hoe zou Hij dat doen? Door plaatsvervangend aan het kruis voor onze zonden te sterven. Door het geloof in de Heere Jezus Christus en in Zijn dood worden wij van onze zonden bevrijd – Hij heeft ons gered. Ja, Jezus Christus is 'werkelijk de Zaligmaker (= Redder) van de wereld' (Joh. 4:42)!

Een vergeten held
Stanislaw Petrow heeft voor zijn voorzichtige handelen geen eer ontvangen – integendeel: omdat hij het toenmalige voorval niet schriftelijk had gedocumenteerd, kreeg hij zelfs een terechtwijzing van de militaire overheid. Verder wist niemand iets van het nachtelijke gebeuren, alles moest strikt geheim worden gehouden. Stanislaw Petrow mocht het

zelfs niet aan zijn vrouw vertellen. Pas na de val van de Sovjetunie berichten betrokkenen van het dramatische voorval en kreeg Stanislaw Petrow eindelijk dank en erkenning – speciaal van de westerse landen. De bescheiden officier werd door de westerse media als ‘de vergeten held’ beschreven. In 2014 verscheen de film ‘The man who saved the world’, waarin de geschiedenis van Petrow werd verfilmd. Petrow wees echter de heldenstatus af en maakte tot zijn dood op 19 mei 2017 nooit grote ophef over zijn verstandige beslissing in deze gedenkwaardige septembernacht.

Bij het lezen van het vermelde artikel moest ik aan een voorval uit Prediker 9:13-18 denken: een arme, maar wijze man, redde een belegerde stad in een schijnbaar uitzichtloze situatie voor de aanvallende vijand. De redding gebeurde niet door wapens, maar door zijn wijsheid (vs. 18). Maar in plaats van een standbeeld op de marktplaats voor hem op te richten, vergat men de redder: ‘maar geen mens dacht aan die arme man’ (vs. 15). Dat is toch onvoorstelbaar?!

Deze geschiedenis in het boek Prediker spreekt figuurlijk van de Heere Jezus, Die, de wijdheid van God, ons uit de macht van satan heeft verlost (1 Kor. 1:30). Een ook de reactie van de meeste mensen is helaas hetzelfde: slechts weinig mensen denken met dankbaarheid aan de redding, die Jezus Christus voor ons heeft bewerkt. Velen hebben nog nooit van Jezus

Christus gehoord, anderen wijzen Hem zelfs bewust af. Dat is toch onvoorstelbaar?! In de Bijbel is er overigens nog iemand die als ‘redder van de wereld’ wordt beschreven: Jozef (Gen. 41:45: ‘Zafnath Paäneah’ = redder van de wereld). Natuurlijk is Jozef een type van de Heere Jezus.

Een standbeeld voor de redder
In het artikel dat ik las, werd uiteindelijk meegedeeld, dat twee jaar na de dood van Stanislaw Petrow in Duitsland, in een park in Oberhausen, een standbeeld werd opgericht ter ere van de Russische officier. In drie talen wordt men aan de heldendaad van Petrow herinnerd. Dat de mensen van deze wereld Jezus Christus hebben vergeten is droevig

maar niet verwonderlijk. Maar hoe ziet het er bij ons gelovigen uit, die door het geloof Christus hebben aangenomen en daadwerkelijk door Zijn dood aan het kruis gered zijn? Denken wij niet veel te weinig in dankbaarheid aan de Redder van de wereld?

Een bijzondere gelegenheid om aan Hem te denken, is tijdens het avondmaal op de eerste dag van de week. De Heere Jezus heeft het avondmaal enkele uren voor Zijn dood ingesteld: 'En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis' (Luk. 22:19). De Heere wil dat we bij het breken van het brood aan Hem en aan Zijn dood denken.

De Heere heeft het avondmaal niet alleen ingevoerd omdat wij mensen zo vergeetachtig zijn. 'Tot Zijn gedachtenis' wil meer zeggen dan alleen de persoonlijke herinnering aan Hem. We mogen Jezus Christus door de deelname aan het avondmaal ook eren; we gedenken Hem in een wereld die niets met Hem te maken wil hebben. Elke keer als wij het avondmaal eten en Zijn dood verkondigen, richten wij in zekere zin een standbeeld op. Een standbeeld voor de Redder van de wereld.

Jens Krommweh

'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden.'

Johannes 3:17

Handlettertekst

Maak de tekst na of maak zelf een mooie tekst.

How deep
the Fathers
love for us
... that we
should be
called
CHILDREN
OF GOD.

1 John 3:1

Uit alle volken stammen en talen - Jiarong

De Jiarong

Deze groep van ongeveer 7100 mensen zijn -met alle respect – de bergbewoners van de oostelijke uitlopers van de Himalaya. De Jiarong zijn klein in aantal en wonen in een gebied dat, wat landschapskenmerken betreft, niet meer dan een sober leven toestaat. Hoewel de Jiarong etnisch gezien eigenlijk 'Tibetaans' zijn, zijn er meerdere redenen waardoor ze toch een apart volk vormen. Enkele van deze redenen zijn de 'rijke' eigen geschiedenis, de eigen traditionele religie en de eigen taal (het zogenaamde Lavrung).

De Jiarong hebben in de loop van de tijd getoond dat ze hun eigen cultuur niet graag opgeven. Oorlogen en overheersingen door de Chinese Qing-dynastiën en de daaropvolgende oplegging van het boeddhisme hebben de eigen cultuur, ook na enkele eeuwen, niet kunnen doen verdwijnen. Sterker nog; er wordt gezegd dat de eigen traditionele religie, die de 'Bön-traditie' genoemd wordt, weer een steeds sterkere invloed krijgt in het gebied. Toverij en spiritualisme zijn elementen van het bön die

vermoedelijk hun invloeden hebben gehad op het boeddhisme. Bön en boeddhisme hebben elkaar dus wederzijds beïnvloed.

Sinds de Jiarong onder de Chinese overheid en het Chinese territorium vallen, vormen ze een minderheid in het land. Deze minderheid wordt om haar 'alternatieve' cultuur geminacht en gemarginaliseerd. Tegenwoordig hebben Jiarong vaak weinig kans op goede opleidingen, zijn daarom ongeschoold en hebben werk als bedienden of schoonmakers. Veel Jiarong nemen misschien ook wel door

de slechte economische kansen hun toevlucht tot de vele kloosters in dit gebied, om hun leven als monnik voort te zetten.

Dat de Jiarong zo hardnekkig vasthouden aan hun eigen cultuur, betekent dat de bodem waar het evangeliewoord op valt ook keihard is... als dat evangeliewoord al gepredikt wordt in deze gebieden. Tot vorige eeuw zijn er vermeldingen van enkele tientallen gelovigen onder de Jiarong, maar in recente tijden is er geen teken van (eeuwig) leven in deze gebieden en onder dit volk. Geen Bijbelvertaling, geen openheid voor het evangelie, geen bekende arbeiders die in dienst van de Heer staan... "hoe zullen zij in Hem geloven?" (Romeinen 10:14). Toch mogen we op de almacht van de Heere vertrouwen. Hij is niet aan mensen of middelen gebonden om mensen tot Zich te trekken!

Timothé Luimes

Nos-nieuws . december 2025

Paleontologen tellen 16.600 pootafdrukken van dino's in Boliviaanse Andes

Opnieuw werd er door de NOS ¹verslag gedaan van een bijzondere vondst en opnieuw werd ik er bij bepaald dat je hier op twee verschillende manieren naar kunt kijken.

Je kan er naar kijken met een seculiere

¹ <https://nos.nl/artikel/2593899-paleontologen-tellen-16-600-pootafdrukken-van-dino-s-in-boliviaanse-andes>

(evolutionistische) bril op, die uitgaat van miljarden en miljoenen jaren, of je kan er naar kijken met een Bijbelse bril op, die uitgaat van het verslag van de schepping van alle dingen ongeveer zesduizend jaar geleden in de scheppingsweek en wat opgeschreven is in Gods Woord de Bijbel (zie o.a. Genesis 1 en Exodus 20:11).

De seculiere (evolutionistische) visie

vind je verwoord in het betreffende verslag van de NOS wat bijvoorbeeld tot uitdrukking komt in de volgende woorden uit het verslag:

'Ze zetten hun enorme klauwen meer dan 66 miljoen jaar geleden in de modder. Dat gebeurde vlak voordat de waterspiegel rees. De sporen bleven onder water intact en versteenden uiteindelijk.'

Hierbij wordt ervan uitgegaan dat de dinosaurussen 65 miljoen jaar geleden uitgestorven zouden zijn en dus een miljoen jaar eerder deze sporen achtergelaten zouden hebben.

Wat de Bijbelse kijk op deze bijzondere vondst is zal ik hieronder proberen te beschrijven.

De enorme hoeveelheid sporen die hier gevonden zijn hebben zich niet 66 miljoen jaar geleden gevormd maar aan het begin van de zondvloed ongeveer 4500 jaar geleden.

Aan deze pootafdrukken die in allerlei richtingen gaan kan je afleiden dat deze dieren in grote paniek waren voor alles wat er om hen heen gebeurde en met name voor de stijgende waterspiegel van de zondvloed waarin deze dieren ook uiteindelijk omgekomen zijn. Deze sporen wijzen duidelijk op vluchtgedrag waarbij de dieren geen kant op konden toen zij ingesloten werden door dat stijgende water. Het is dan ook bijzonder dat in het verslag van de NOS ook sprake is van de 'stijging van de waterspiegel'.

Behalve de enorme hoeveelheden

sporen die op verschillende plaatsen in de hele wereld gevonden worden, getuigen ook de aardlagen met hun miljarden fossielen van omgekomen dieren van deze enorme wereldwijde catastrofe van de zondvloed waarvan ook duidelijk verslag gedaan wordt in de Bijbel met name in de hoofdstukken 6-9 van het boek Genesis.

'En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende dieren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb' (Genesis 6:7).

Ongeveer een week na het bovenstaande verslag van de gevonden dinosporen in Bolivia, deed de NOS opnieuw verslag van een spectaculaire vondst van duizenden dinosporen in de Italiaanse Alpen:

Fotograaf ontdekt duizenden af-

drukken van dino's op Italiaanse rotswand²

De conclusie van de paleontologen luidt:

'... dat de dino's in grote kuddes onderweg waren en bij stops een cirkel vormden, mogelijk om zich beter te kunnen verdedigen.

Het gebergte was vroeger een warme lagune. Omdat de dino's door de modder liepen, werden de voetafdrukken waarschijnlijk zo goed bewaard. Bij het verschuiven van de tektonische platen ontstonden uiteindelijk de Alpen en kwamen de voetafdrukken verticaal te liggen.'

Opnieuw met de Bijbelse bril op: De sporen lopen weer alle kanten op en ook deze sporen wijzen op vluchtgedrag van deze dino's.

² <https://nos.nl/artikel/2594895-fotograaf-ontdekt-duizenden-afdrukken-van-dino-s-op-italiaanse-rotswand>

In paniek vanwege het snel stijgende water van de zondvloed draaiden ze in een cirkel rond ingesloten door de wateren van de zondvloed omdat ze geen

kant meer op konden. Ook deze dieren hebben de wateren van de zondvloed niet overleefd! (Genesis 6:13)!

Bij het verschuiven van de tektonische platen en daardoor de enorme opstuwende krachten zijn inderdaad de Alpen ontstaan, niet over gigantische tijdsperiodes, maar in afloop van- en kort na- de zondvloed (zie Psalm 104:5-9).

'Fotograaf Della Ferrara sprak de hoop uit dat de ontdekking "ons allen uitnodigt om te reflecteren, om stil te staan bij hoe weinig we weten van de plekken waar we leven: ons thuis, onze planeet!"'

Ja, we moeten inderdaad reflecteren, ... stilstaan bij hoe weinig we weten

van de werkelijke geschiedenis van onze planeet die eenmaal geoordeeld is met een catastrofale zondvloed en in de toekomst opnieuw geoordeeld zal worden:

'Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water. Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen. Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. (2 Petrus 3:4-9).

De werkelijke geschiedenis van de dino's (die geschiedenis met de Bijbelse bril op) wordt mooi beschreven in het boek 'Graven naar dino's met Mr. Gibb' verkrijgbaar bij de uitgever van deze 'Volg Mij!'. Met name in hoofdstuk 7

van dit boek worden o.a. het ontstaan van dino-sporen beschreven. Heel leerzaam!

En opnieuw:

'The history of the World is His Story! Opgeschreven in Zijn Woord de Bijbel!

Ad Massar

<https://www.uithetwoorderwaarheid.nl/graven-naar-dinos-met-mr-gibb.html>

Titel: Graven naar dino's met Mr. Gibb
ISBN: 9789059075955
Prijs: €19.95

Bijbelstudie

Het Koninkrijk en zijn innerlijke waarde

'Het Koninkrijk van God' is een onderwerp dat een belangrijke plaats in Gods Woord heeft. In het Oude Testament was er sprake van een rijk; God regeerde over Zijn volk Israël. Maar het is altijd Zijn doel geweest, de heerschappij aan Zijn Zoon, de Heere Jezus, toe te vertrouwen. Niet alleen over Israël, maar over de hele wereld (Dan. 7:13, 14).

Het Koninkrijk – heerschappij door een mens

God heeft een raadsbesluit voor deze aarde. Daarin is het 'Koninkrijk van God' of 'het Koninkrijk der hemelen' ingesloten. Daarmee wordt de heerschappij van God door een mens in deze wereld bedoeld. Deze Mens is de Heere Jezus Christus.

Dit Koninkrijk wordt dus door de Heere Jezus geregeerd. Dat betekent dat elk mens de verantwoordelijkheid heeft zich te onderwerpen aan Jezus Christus en Hem als Heere te erkennen.

De Heere regeert

De duur van het Koninkrijk

Het Koninkrijk is begonnen toen de Heere Jezus op de aarde was (vergelijk Luk. 17:21). Het zal ten einde zijn, als het duizendjarige vreedrijk ten einde is (Matth. 8:11; 1 Kor. 15: 24). Het heeft weliswaar gedurende de hele periode verschillende 'ontwikkelingstrappen' of 'periodes'.

Drie periodes van het Koninkrijk

Periode 1: de eerste fase was toen de Heere Jezus op de aarde leefde. Hij zelf stelde als Persoon het Koninkrijk van God voor onder zijn volk. Het Koninkrijk zou eigenlijk in dit stadium openlijk opgericht moeten zijn. Daarin zou de Heere Jezus zichtbaar in heerlijkheid geregeerd hebben. Maar Hij werd verworpen en daarmee werd ook het Koninkrijk verworpen. Het kon toen in deze openlijke gestalte (nog) niet opgericht worden.

Periode 2: de tweede fase begon toen de Heere Jezus naar de hemel opvoer. In deze fase leven we vandaag nog. Vanaf dat moment nam het Koninkrijk een verborgen gedaante aan, omdat de Koning afwezig is. Ook de regering is onzichtbaar omdat zij vanuit de hemel wordt gedaan. Deze fase zal duren tot de Heere Jezus weer op deze aarde zal verschijnen.

*Het Koninkrijk
vandaag de dag
- onzichtbaar
toch aanwezig*

Periode 3: de derde fase zal plaatsvinden als de Heere Jezus op de aarde zal komen, om zijn Koninkrijk openlijk op te richten. Dan zal de verborgen heerschappij eindigen en in die vorm overgaan, waarover al in het Oude Testament werd geprofeteerd – in macht en heerlijkheid en daarmee zichtbaar.

De eerste fase: de verwerping van de Messias en de gevolgen ervan

De Heere Jezus kwam als Messias tot zijn aardse volk Israël. Daar wilde Hij Zijn Koninkrijk oprichten. Daarvoor zou Zijn volk Hem moeten aannemen en zouden ze zich moeten bekeren (Matth. 3:2; 4:17). Maar de meerderheid wees Hem af en verwierp Hem (Joh. 1:11). Hierna kondigde Hij hen het oordeel aan en richtte Hij Zich tot de volkeren (Matth. 11:20-24; 13:1).

Daarmee kwam er een beslissend keerpunt. Het Koninkrijk, dat zichtbaar onder het volk Israël zou worden opgericht, kon toen niet opgericht worden. Dus zou het Koninkrijk een verborgen vorm aannemen. Hoe deze verborgen vorm zich ontwikkelen zou, toont de Heere Jezus in gelijkenissen.

Een nieuwe manier van onderwijs – gelijkenissen

Als gevolg van de verwerping volgde ook een nieuwe manier van onderwijs geven – namelijk door gelijkenissen. De Heere Jezus koos ervoor om door gelijkenissen te spreken, zodat de geheimenissen van het Koninkrijk niet meer voor iedereen toegankelijk zouden zijn. Deze dingen worden alleen verstaan door hen, die Hem als Redder en Heere aannemen en Zijn Woord beschouwen als Woord van God. Nu zouden alleen zij de geheimenissen van God verstaan, die Hem en Zijn Woord, het zaad, aannemen (Matth. 13:11).

Het zaad opnemen – een belangrijke voorwaarde voor het Koninkrijk

Voordat de Heere Jezus de ontwikkeling van het Koninkrijk (tijdens de tweede fase) in gelijkenissen begon te profeteren, stelde Hij daarvoor een belangrijke voorwaarde aan het volk voor – de opname van het zaad. Het zaad is het Woord van God (Matth. 13:18-23; 1 Petr. 1:23). Hij die het opneemt, is wedergeboren. Daarmee is de voorwaarde vervuld om:

1. Het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan (Joh. 3:5).
2. De gelijkenissen te kunnen verstaan (Matth. 13:11)
3. Vrucht voor God te kunnen voortbrengen (Matth. 13:23)

Gelijkenissen van het Koninkrijk der hemelen - belangrijke les voor jongeren

Heel belangrijk:

Gods woord ontvangen.

De tweede fase: het Koninkrijk in zijn huidige vorm

Op grond van de verwerping van de Heere Jezus en Zijn hemelvaart nam het Koninkrijk een verborgen vorm aan. Ook de regering zal nu onzichtbaar van uit de hemel gebeuren (Dan. 2:19).

In deze vorm bestaat het Koninkrijk van de Heere Jezus ook vandaag. Vanuit de hemel heerst Hij door Zijn Woord. Het bestaat overal waar men zich tot Christus wendt, ook daar waar zich het Christendom bevindt. Er zijn ware Christenen en 'naamchristenen', die zich wel 'Christen' noemen, maar het in werkelijkheid niet zijn.

Koninkrijk vandaag: gemengde omstandigheden

De ontwikkeling van de tweede fase van het Koninkrijk

De volgende drie gelijkenissen maken duidelijk hoe het Koninkrijk zich vanaf het begin zou ontwikkelen: 'Het onkruid in de akker', 'het mosterzadje' en 'het zuurdeeg' (Matth. 13:24-35).

1. Door de gelijkenis van het onkruid in de akker toont de Heere Jezus, dat het Koninkrijk uit 'goeden' en 'bozen' tegelijk bestaat (Matth. 13:24-30, 36-43). Er zijn echte gelovigen, 'de kinderen van het Koninkrijk'. Zij hebben het Woord van God aangenomen en erkennen de Heere Jezus als hun Redder. Maar je hebt ook de naamchristenen, 'de kinderen van de boze'. Ze hebben een getuigenis gegeven en zijn gedoopt, zonder werkelijk wedergeboren te zijn. Ze gaan voor eeuwig verloren, als ze zich niet bekeren. Toch behoren zij uiterlijk tot het Koninkrijk.
2. De tweede gelijkenis beschrijft hoe een klein mosterzadje tot een grote boom wordt (Matth. 13:31,32) en toont de ontwikkeling van het Koninkrijk symbolisch. De boom wordt in de Bijbel als een symbool van macht gebruikt (Dan. 4:8-12). Zo heeft het Koninkrijk op de aarde een wereldlijke machtspositie (regering) ingenomen, die volledig in tegenspraak is met Gods gedachten. Dat gebeurde, toen het Christendom meer en meer werd toegelaten, vervolgens werd opgelegd en uiteindelijk tot staatsreligie werd verklaard. Daar vermengde zich de Christenheid met politieke en wereldlijke

onreine geesten in het Koninkrijk

aangelegenheden, waar ze zich eigenlijk van moest afzonderen.

3. In de derde gelijkenis beschrijft de Heere Jezus, hoe een vrouw zuurdeeg in drie maten meel verborg (Matth. 13:33). Dat betekent dat het Koninkrijk gekenmerkt wordt door een vermenging van het goede met het boze. Want het zuurdeeg is in de Bijbel meestal een beeld van het kwade (1 Kor. 5:8; Matth. 16:6). Deze vermenging gaat over de leer, de moraal en het leven van de Christen. Veel valse leren zijn binnengeslopen in de Christenheid. Tegelijkertijd is er het zedelijk kwaad, waarmee de Christenheid zich vermengd heeft.

We ontdekken in deze drie gelijkenissen een beschrijving van de uiterlijke en de innerlijke ontwikkeling van het Koninkrijk. Uiterlijk heeft het een (regerings-) macht aangenomen en innerlijk is ze door een vermenging van echte en onechte Christenen door zedelijk kwaad gekenmerkt.

Het ware hart van het Koninkrijk – de Gemeente

Zijn deze negatieve ontwikkelingen nu een volledige beschrijving van het Koninkrijk? God zij dank – nee! Er is ook een innerlijke waarde. Anders zou men de indruk kunnen wekken, dat er in Gods Koninkrijk niets waardevols voor God is. Om die reden voegt de Heere drie andere gelijkenissen toe over dit onderwerp: 'de schat in de akker', 'de parel van grote waarde' en het 'visnet'. Deze drie stellen de tweede groep van drie voor in Mattheüs 13.

De gelijkenis van 'de schat in de akker' geeft een beeld van de individuele gelovige, terwijl de gelijkenis van 'de parel van grote waarde' een beeld weergeeft van de Gemeente, dus het totaal van alle ware gelovigen, alle verlost. Deze stelt het ware hart van het Koninkrijk voor. In deze gelijkenissen willen we ons het komende nummer verdiepen. De gelijkenis van het 'visnet' stelt meer het werkterrein van de dienaars en het einde van het Rijk voor.

Wordt vervolgd

Manual Walter

*Het Koninkrijk
heeft een buiten-
en binnenkant*

Over bidden en zingen

In dit artikeltje willen we ons bezighouden met een kort vers uit de brief van Jakobus: 'Is iemand onder u in lijden? Laat hij bidden. Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzingen' (Jak. 5:13).

De weg naar de hemel is geen plezierreisje. In theorie is ons dat duidelijk. 'We moeten door vele verdrukkingen in het Koninkrijk van God ingaan', zei de apostel Paulus aan de gelovigen in Lystre, Ikonium en Antiochië. Paulus had dat kort ervoor zelf nog ervaren. Hij werd in Lystre gestenigd en uit de stad gesleept, terwijl dat men dacht dat hij dood was (Hand. 14:19-22).

In het westen kunnen wij nauwelijks van vervolging spreken. En toch ervaart elke gelovige tegenwind in deze wereld. Heeft iemand het op je gemunt omdat je een Christen bent? De wereld wil namelijk niet dat er mensen in hun omgeving zijn die niet bij hen horen. Maar hoe ga ik met deze verdrukking om? Probeer ik diplomatieke 'vredesonderhandelingen' te voeren, omdat ik er genoeg van heb om buitenstaander te zijn? Of probeer ik enige vorm van respect te krijgen om zo mijn leven wat te verlichten?

Jakobus zegt: 'Bid!' Laten we toch naar onze God gaan met onze zorgen en ze op Hem wentelen! 'De God van de volharding en de vertroosting' (Rom. 15:5) geeft ons zo graag wat we nodig hebben om Hem in alles te eren. Door het

gebed brengen we ons leed bij onze God. Daarmee verdwijnen de noden niet, maar blijven we Hem trouw – en de duivel is de grote verliezer.

Er zijn gelukkig ook tijden van vreugde in ons leven. En deze tijden hebben we het liefst. Dan gaat het goed met ons en zijn we vrolijk. Maar ook deze tijden brengen gevaren met zich mee – misschien zelfs meer dan de periodes van lijden in ons leven. Het risico is dat we genieten van de vreugde en het goede leven zonder te denken aan de Gever van alle goede gaven (vgl. Jak. 1:17).

Jakobus zegt: 'zing!' Onze God verdient die lof! En zingen bewaart ons voor lichtzinnig denken, spreken en handelen. Omdat we van onszelf zwak zijn, hebben wij een 'veiligheidsventiel', dat ons geestelijk in evenwicht houdt. Door God te loven, brengen we onze vreugde bij God. Zo blijven we Hem trouw – en de duivel is de grote verliezer.

Hartmut Mohncke

Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven.

1 Korinthe 1:21

Een 13-jarige zoon

De boodschap van het kruis, die het Evangelie verkondigt, is feitelijk heel eenvoudig. Zo eenvoudig, dat ongelovige mensen deze boodschap als dwaasheid beschouwen. Maar het kruis van Jezus Christus is gewoon het reddingsmiddel voor de enorme schade die de zonde veroorzaakt.

Toen de bekende predikant Wilhelm Busch eens in Oberstdorf het Evangelie predikte, was er een familie uit Siegerland onder de toehoorders. Het echtpaar en de 13-jarige zoon kwamen elke avond en luisterden aandachtig. Later schreef de moeder aan de predikant hoe indrukwekkend het was dat haar jongen door het Evangelie werd gegrepen. Hij had tegen zijn ouders gezegd: 'Papa en mama, ik heb me tot de Heere Jezus bekeerd'. Eerst dachten zijn vader en moeder dat ze hun zoon niet al te serieus moesten nemen. Hij was in een bepaalde gemoedstoestand gebracht, dachten ze. Maar vanaf dat ogenblik was de jongen totaal veranderd. Daarbij liet de moeder ook weten: 'en een half jaar later is hij aan kanker gestorven'. Ontroerend was het voor de ouders, hoe vreugdevol hun zoon bij het sterven zijn zekerheid had uitgesproken: 'Ik ga naar de Heere Jezus. Ik ga nu het leven in. Hij heeft mij gekocht. Hij heeft mij aangenomen.' Er was een glans van de eeuwigheid over deze stervende jongen van 13 jaar gekomen, die toen in Oberstdorf – zonder dat de predikant Busch ervan wist – door het Evangelie werd gegrepen.

Is dat niet pakkend, hoe de levende God werkt? Hoe Hij een 13-jarige aanspreekt, hem tot Zich trekt en hem de ogen opent, zodat hij kan geloven en weet: ik ben verlost! En hoe deze jongen voorbereid en gelukkig de eeuwigheid kon ingaan!